

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός και η Αναστασία Γεωργίου, απόφοιτος Καλών Τεχνών που συμμετέχει στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife.

www.akti.org.cy

Για τις απόψεις/σχόλια/εισηγήσεις σας στο aktingo.blogspot.com

Κοφίνου, Αλαμινός, Μενόγεια, Αγγλισίδες, Μαζωτός, Αναφωτία Κοινότητες σε απόγνωση

Το χρονικό: Πριν τρεις περίπου εβδομάδες επικοινωνήσαν μαζί μου μέλη των κοινοτικών συμβουλίων των πιο πάνω κοινοτήτων, ιδιαίτερα αναστατωμένοι για την πρόθεση του κράτους να παραχωρήσει άδειες λειτουργίας δύο νέων αποτεφρωτήρων νοσοκομειακών/κλινικών αποβλήτων κοντά στις κοινότητές τους, όπου ήδη λειτουργούν σφαγείο, αποτεφρωτήρας ζώων και άλλες βιομηχανικές και κτηνοτροφικές μονάδες. Ζητούσαν από εμένα (χημικό/περιβαλλοντολόγο μηχανικό) τεχνική υποστήριξη στην προσπάθειά τους να διαμορφώσουν το καλύτερο δυνατό σχέδιο διαχείρισης του θέματος, για τους κατοίκους της περιοχής.

Του δρος Μιχάλη Ι. Λοϊζίδη*

Στην συνάντηση που είχα με τους προέδρους των κοινοτικών συμβουλίων και άλλα ενδιαφερόμενα μέλη, οι άνθρωποι αυτοί με προφανή ειλικρίνεια και αγωνία κρατούσαν στα χέρια τους τις δύο νέες περιβαλλοντικές μελέτες των αποτεφρωτήρων και μου ανέφεραν για την παγίδα που λέγεται περιβαλλοντική μελέτη και στην οποία είχαν πέσει τόσες φορές στο παρελθόν. Για τα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας που περιλαμβάνουν αυτές οι μελέτες και τα οποία σπάνια εφαρμόζονται. Για την αδυναμία του κράτους να ελέγχει την εφαρμογή των μέτρων που το ίδιο προτείνει. Για το "ντουμάνι" από άγνωστες αναθυμιάσεις και εμετικής υφής καπνιές - μυρωδιές που μπαίνει συχνά-πυκνά στα σπίτια τους από την υφιστάμενη μονάδα αποτέφρωσης που λειτουργεί στην περιοχή τους. "Και για αυτήν", μου έλεγαν, "είχε εκπονηθεί περιβαλλοντική μελέτη. Και για αυτή λάβαμε από τα αρμόδια τμήματα δεκάδες υποσχέσεις για σωστή λειτουργία και έλεγχο. Τίποτα πια. Καμία εμπιστοσύνη δεν έχουμε σε κανέναν. Και μερικές φορές που το κράτος παρέπεμψε στη δικαιοσύνη τους

Δορυφορική άποψη μερικών από τις βιομηχανίες που λειτουργούν στις κοινότητες

ιδιοκτήτες κάποιων από τις βιομηχανικές αυτές μονάδες για εξόφθαλμες παραβιάσεις και έκθεση του κοινού σε κίνδυνο, μετά από χρόνια κοροϊδίας στα δικαστήρια και ενώ συνέχιζαν να μας δηλητηριάζουν, έφαγαν ένα πρόστιμο μερικών εκατοντάδων ευρώ. Αυτό έκανε τους ιδιοκτήτες να αποθρασυνθούν ακόμα περισσότερο και να πιστεύουν ίσως ότι τους συμφέρει να λειτουργούν φτηνά και ας ρυπαίνουν, παρά να δίνουν ένα σωρό λεφτά και να λειτουργούν τα αντιρρυστικά μηχανήματα που ήδη πιθανόν να αγόρασαν και τα έχουν να κάθονται. Πώς να συζητήσουμε καν τις νέες μελέτες όταν οι παλιές αποδείχτηκαν σκέτη απάτη;"

Δεκάδες φωτογραφίες ντοκουμέντα μου παρουσιάστηκαν με ψόφια ζώα εκτός ψυγείων, κατοίκους της περιοχής

να κρατούν τη μύτη τους από τη βρόμα, φουγάρα με καπνούς, χυμένα αίματα σε τοπικά ποτάμια από το σφαγείο της Κοφίνου και όχι μόνο, ανοιχτές καρότσες να μεταφέρουν τα ψόφια ζώα μέσα από γειτονιές. "Τι να κάνουμε, κύριε Λοϊζίδη; Εμείς εξαντλήσαμε κάθε δυνατή ανοχή. Καθημερινά νιώθουμε την ποιότητα της ζωής μας και την υγεία μας να υποβαθμίζεται. Δεν μπορούμε να βγούμε στην αυλή μας, να απλώσουμε τα ρούχα μας ή να καλέσουμε έναν φίλο να έρθει να κάσουμε στη δροσιά να ευχαριστηθούμε χωρίς την αγωνία της βρόμας και δυσωδίας". Όπως καταλαβαίνετε, φίλοι αναγνώστες, οι ιδέες για αντίδραση στην αδικία στην οποία νιώθουν να υπόκεινται είχαν μεγάλο εύρος, από την έναρξη μαζικών κινητοποιήσεων με αποκλεισμούς οδικών αρτη-

ριών, παρεμπόδιση της λειτουργίας των υφιστάμενων βιομηχανιών, κλπ, μέχρι νομικό αγώνα και εκπόνηση επιδημιολογικών μελετών. Τους αδικούμε; Αν ήμασταν στη θέση τους και ταλαιπωρούμασταν για χρόνια τι θα κάναμε; Αν οι συμφωνίες που το κράτος είχε κάνει μαζί τους είχαν εφαρμοστεί, θα είχαν λόγο αυτοί οι φιλήσυχοι άνθρωποι να μετατραπούν σε ομάδα ανταρτών; Ποιος τελικά ευθύνεται για τις αντιδράσεις σε όλα πλέον τα έργα κοινής ή ιδιωτικής ωφελείας σε όλη την Κύπρο; Ας παρουσιαστεί επιτέλους ένα έργο που δουλεύει σωστά σε αυτόν τον τόπο χωρίς να προκαλεί προβλήματα στους άτυχους περιοίκους. Δεν είπα τίποτε για να μην ανάψω περισσότερο τα πνεύματα. Σκέφτηκα τα αρμόδια τμήματα που με τριάντα συναδέλφους προ-

σπαθούν να παρακολουθήσουν τις 150 και πλέον νομοθεσίες της ΕΕ για το περιβάλλον, να τις εφαρμόσουν και να τις ελέγξουν. Σχεδόν αδύνατον. Σκέφτηκα τη Βουλή που δεν προφταίνει να διαβάζει και να ψηφίζει τις νέες νομοθεσίες που έρχονται από την ΕΕ, πόσω μάλλον να τις βελτιώσει στη βάση των τοπικών αναγκών. Σκέφτηκα τέλος τη Δικαιοσύνη μας και τις τόσες φορές που βρέθηκα ως μάρτυρας σε καθαρές υποθέσεις που χάθηκαν επί της διαδικασίας γιατί ο ένας δικηγόρος ήταν πιο "σιεϊττάνης" από τον δικό μας. Και όταν κερδίζαμε, τι ποινές επιβάλλονταν στους παραβάτες; Γελούσε και το παρδαλό κατσίκι! Ατιμωρησία.

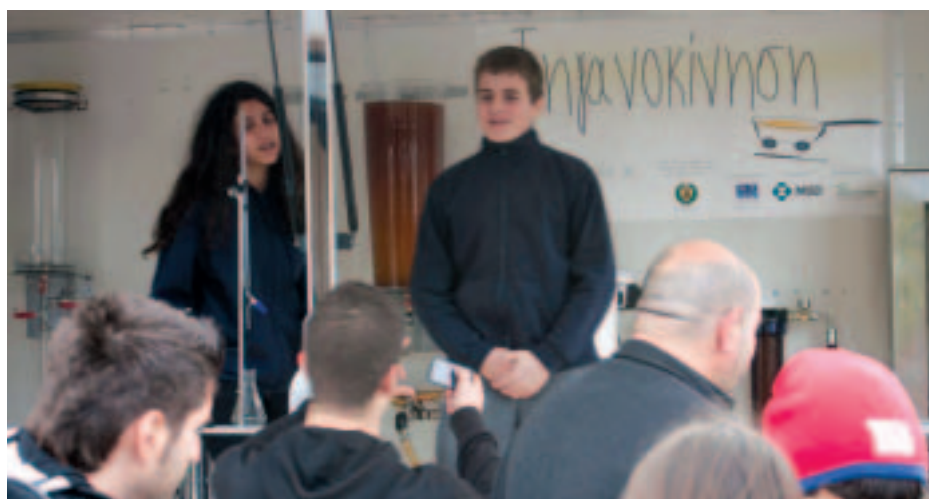
Και όμως, μετά από τόσα χρόνια πιστεύω πως υπάρχει λύση, αρκεί να ξεμπλοκάρουμε από τα γρανάζια της γραφειοκρατίας και της γραφειολαγνείας. Για παράδειγμα: τα εργοστάσια της περιοχής να "αναγκαστούν" να πληρώνουν ένα μικρό ποσό της τάξεως των 100 έως 200 ευρώ το μήνα, ώστε οι κοινότητες της περιοχής να μπορούν να δημιουργήσουν τη δική τους υπηρεσία ελέγχου της σωστής τους λειτουργίας. Μια καταρτισμένη ανεξάρτητη ομάδα επιστημόνων που θα εγκαταστήσει μηχανήματα και διαδικασίες σε κάθε διεργασία που θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά το περιβάλλον και την υγεία των κατοίκων. Μια υπέρβαση χρειάζεται από όλους μας για να πετύχουμε την αρμονική συμβίωση ακόμα και μεταξύ "θεωρητικά ασύμβατων χρήσεων": το κράτος να δεχθεί ότι θα μπορούσαν να υπάρχουν και ιδιώτες επιθεωρητές και οι κοινότητες να αποφασίσουν να διεκδικήσουν τα αυτονόητα και τον αυτοέλεγχο στην περιοχή ευθύνης τους. Αυστηρός και σωστά τεκμηριωμένος έλεγχος θα ωθήσει τους επιχειρηματίες στην εφαρμογή των νόμων που είναι ήδη αρκούντως ικανοποιητικοί ώστε να ξεκινήσουμε με καλές προϋποθέσεις επιτυχούς κατάληξης.

*Χημικός μηχανικός/μηχανικός Περιβάλλοντος

ΖΩ! Σε μια κοινωνία που συμμετέχει!

Την περασμένη Δευτέρα, 6 Φεβρουαρίου, έγινε η εναρκτήρια εκδήλωση του έργου "Τηγανοκίνηση: μετατρέπω τα τηγανέλαιά μου σε καύσιμο" που υλοποιεί η ΑΚΤΗ, υπό την αιγίδα του υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και με την ευγενική υποστήριξη της φαρμακευτικής εταιρείας MSD. Την έναρξη του έργου κήρυξε ο υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού Γιώργος Δημοσθένους και ο δήμαρχος της Αγλαντιζιάς Κώστας Κόρτας. Στη δράση της Τηγανοκίνησης συμμετέχουν όλα τα σχολεία της Αγλαντιζιάς και το Λύκειο Δασούπολης. Ήταν ιδιαίτερος ο ενθουσιασμός όλων σε αυτή την εναρκτήρια εκδήλωση, ιδιαίτερα όταν παρακολούθησαν την εξέλιξη της πειραματικής διεργασίας πάνω στην κινητή μονάδα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης της ΑΚΤΗΣ! Όσοι θέλουν να μάθουν περισσότερα ή να συμμετέχουν, ας επικοινωνήσουν με την ΑΚΤΗ.

ΞΑ

ΜΑΘΕΤΕ ΟΤΙ !

Πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ: άρχισε νέα σειρά αιτήσεων
Η ΑΚΤΗ Κέντρο Μελετών και Έρευνας δέχεται αιτήσεις για συμμετοχή στο πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας για νέους επιστήμονες 'Αργοναύτης' που υλοποιεί η ΑΚΤΗ και η EUROLIFE. Το πρόγραμμα έχει πέντε μήνες διάρκεια (Μάρτιος - Ιούλιος 2012) και αφορά αποφοίτους που έλαβαν πτυχίο εντός των τελευταίων 2 χρόνων, με ενδιαφέρον για το περιβάλλον. Βιογραφικά να αποστέλλονται στην ΑΚΤΗ μέχρι 15 Φεβρουαρίου. Για περισσότερες πληροφορίες www.akti.org.cy.